

գետտներովը կեաղտիակից ¹⁾ մինչև պուճուճակ ²⁾ սափրած գլուխներով, իւրեանց առտնին սովորու-
թիւններովը բոլորովին թաթարներից չեն զանա-
զանվում: Մատնում է միայն հայերէն լեզուն և
փոքր ի շատ է տիպը: Մի եկեղեցի ունին Պարմիր
Վարդանայ յիշատակին կառուցած, ուր մի քա-
հանայ կատարում է կրօնական ծէսերը, միւսոյն
քահանան նաև կարգալ գրել է սորվեցնում
մանուկներին: Ժողովրդի մեծ մասը արհեստ-
ներով են պարապած, որոնք ձանձրացած են
խաներին ձրիապէս աշխատելուց: Մի քանի հո-
գի միայն Պարնոյ հետ առևտրական յարաբե-
րութիւն ունին, ուր փոխում են Եւրոպական
ապարանքների հետ տեղական գորգեր, Վապերտ-
ներ, մագեղէններ և բամբակ:

Այս կողմերը քաղաք չը լինելու պատճառաւ
Մագուն քաղաք է յիշվում: Բայց նորա բնա-
կիչները գիւղացիներից այնքան զանազանվում
չեն. նորանք մինչև անգամ գիւղացուն հարս-
տահարելու հմտութեան չեն հասել: Հին բնա-
կիչներից ոչ ոք չէ մնացել. այժմեան սերունդը
Բայազիդից և Տաճկա-Հայաստանի զանազան տե-
ղերից ժողովված մի հաւաքածու է: Ազատ են
ամեն տեսակ հարկերից, բայց պարտաւորված

---

1) կեաղտիի—ТЕМЯ. 2) պոճուճակ—ЗАТЫЛОКЪ: Վ. անե-
ցոց քարթառ ից: